

Στους ηλικιωμένους και τους εκκλησιαστικούς ύμνους αφιερωμένο το 2023 στο Πατριαρχείο Ρουμανίας

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Ρουμανίας](#)

Ο [Πατριάρχης Ρουμανίας](#) κ.κ. Δανιήλ, κατά την ομιλία του στον Πατριαρχικό Καθεδρικό Ναό στο Βουκουρέστι, ανακήρυξε το 2023 Τιμητικό Έτος Ποιμαντικής των [Ηλικιωμένων](#) και Αναμνηστικό Έτος Υμνογράφων και Ψαλτών.

«Η εκτίμηση και η βοήθεια προς τους ηλικιωμένους είναι εκφράσεις πνευματικής και κοινωνικής ωριμότητας στην κοινοτική ζωή. Η φροντίδα για τους ηλικιωμένους, τα παιδιά και τους φτωχούς δείχνει τον βαθμό πολιτισμού και το βάθος της χριστιανικής ζωής ενός λαού. Από αυτή την άποψη, μας απασχολεί ιδιαίτερα το φαινόμενο της κοινωνικής εγκατάλειψης και αδιαφορίας για τους ηλικιωμένους (γονείς και παππούδες), που συχνά βλέπουμε στη σημερινή κοινωνία»,

είπε στην αρχή του μηνύματός του μετά την τέλεση της Θείας Λειτουργίας και της Δοξολογίας για το Νέο Έτος.

Η φροντίδα των ηλικιωμένων στην Αγία Γραφή

Ο Μακαριώτατος έκανε μνεία στο τι αναφέρει η **Αγία Γραφή** για την φροντίδα των ηλικιωμένων:

«Η παραδοσιακή ανθρώπινη κοινότητα ανέκαθεν ασχολούνταν με τους ηλικιωμένους, θεωρώντας τους όχι βάρος, αλλά πηγή ευλογίας και σοφίας, αλλά και ελεήμονος αγάπης, μέσω της συμμετοχής τους στην εκπαίδευση των παιδιών και των νέων.

Έτσι, η Αγία Γραφή αναφέρεται στον σεβασμό που έδειχνε η εβραϊκή κοινότητα στους ηλικιωμένους. Στην Παλαιά Διαθήκη, ο σεβασμός προς τους ηλικιωμένους μετατράπηκε σε μια εντολή που όλοι είχαν το καθήκον να εκπληρώσουν: “Τίμα τον πατέρα σου και τη μητέρα σου” (Έξοδος 20, 12).

Η **Καινή Διαθήκη** μας δείχνει ξεκάθαρα ότι η σοφία των ηλικιωμένων εξαρτάται από την εγγύτητα τους στον Θεό μέσω της **προσευχής** και της ενάρετης ζωής που ζουν. Έτσι, ο δίκαιος Συμεών δεν ήταν μόνο ένας λόγιος άνθρωπος, αλλά φωτισμένος από το Άγιο Πνεύμα για να αναγνωρίσει τον Μεσσία στο Θείο Βρέφος. Ο δίκαιος Συμεών έγινε πρότυπο και προστάτης των ηλικιωμένων επειδή ήταν λόγιος, δίκαιος, θεοσεβούμενος, υπομονετικός, γεμάτος πίστη και γενναιόδωρος.

Η σωματική αδυναμία των γηρατειών καλύπτεται από τη **δύναμη της σοφίας**, τον **πλούτο της γνώσης**, την **ομορφιά της πραότητας και της καλοσύνης**. Με αυτή την έννοια ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος είπε: “Η αδυναμία του σώματος δεν βλάπτει με κανένα τρόπο τη δύναμη της πίστεως. Το γήρας πρέπει

επίσης να γίνει κατανοητό ως η ηλικία κατά την οποία πλησιάζουμε στο τέλος του επίγειου ταξιδιού μας, όταν ο Κύριος Ιησούς Χριστός μας οδηγεί στον οίκο του ουράνιου Πατέρα”».

Η Εκκλησία μεριμνά για τους ηλικιωμένους

Ο Προκαθήμενος της εν Ρουμανία Ορθοδόξου Εκκλησίας τόνισε ότι **το ζήτημα της φροντίδας των ηλικιωμένων πρέπει να διδάσκεται στα σχολεία:**

«Δυστυχώς, σήμερα, υπάρχουν πολλοί ηλικιωμένοι που ζουν σε πολλή **μοναξιά**, απομόνωση από την κοινότητα, νιώθοντας κάπως άχρηστοι σε αυτήν ή, επιπλέον, φέροντας το βάρος της γήρανσης, φτάνουν ακόμα και στην απόγνωση.

Γι’ αυτό η Εκκλησία καλείται να σκεφτεί νέες μορφές και τρέχουσες ποιμαντικές μεθόδους, για να καλύψει τις ανάγκες και τις προσδοκίες των ηλικιωμένων. Παράλληλα, πρέπει να υπάρχει μέριμνα στην ανατροφή και στην εκπαίδευση των νέων για την φροντίδα των ηλικιωμένων, έτσι ώστε οι τελευταίοι για να μην περιθωριοποιούνται, να μην τους εγκαταλείπουν και να μην απομονώνονται στα κέντρα κοινωνικής πρόνοιας, διότι **νέοι και ηλικιωμένοι χρειάζονται ο ένας τον άλλον.**

Πιο συγκεκριμένα, οι ηλικιωμένοι χρειάζονται μια παρηγοριά και έναν λόγο ενθάρρυνσης, και οι νέοι χρειάζονται τη σοφία, την υπομονή και τη δύναμη της προσευχής των πρεσβυτέρων. Οι ηλικιωμένοι μέσα από την **πνευματική τους ωριμότητα** μπορούν να βοηθήσουν πολύ στη **διατήρηση των χριστιανικών αξιών στον πολιτισμό μας**, για την αρμονία της κοινωνίας και της οικογένειας.

Επομένως, η Εκκλησία θα βοηθήσει τους ηλικιωμένους να ξεπεράσουν την έλλειψη εμπιστοσύνης, τη θλίψη και την απομόνωση, που τους εμποδίζουν να συμμετέχουν ενεργά στην κοινωνία. Φυσικά, εκτός από την ποιμαντική των ηλικιωμένων, η εν Ρουμανία Ορθόδοξη Εκκλησία ήδη καταβάλλει σημαντικές προσπάθειες για να βοηθήσει τους ηλικιωμένους, μέσω διαφόρων κοινωνικών κέντρων, δράσεων και φιλανθρωπικών προγραμμάτων.

Επί του παρόντος, στο επίπεδο του Πατριαρχείου της Ρουμανίας **λειτουργούν 21 κέντρα ημερήσιας φροντίδας, 54 γηροκομεία και 52 υπηρεσίες κατ' οίκον φροντίδας, όλα προορισμένα για ηλικιωμένους».**

Αναμνηστικό έτος εκκλησιαστικών ύμνων και ψαλμωδιών

Αναφερόμενος στο γιατί φέτος έχουν την τιμητική τους οι ψαλμωδίες και οι εκκλησιαστικοί ύμνοι, ο Πατριάρχης Ρουμανίας τόνισε:

«Αν το έτος 2022 ήταν αφιερωμένο στην προσευχή και τον ησυχασμό, φέτος, το 2023, εξετάζουμε την προσευχή, συνοδευόμενη ή υποστηριζόμενη από εκκλησιαστικό τραγούδι. Έτσι η ψαλμωδία γίνεται και **κοινοτική προσευχή**.

Τα εκκλησιαστικά άσματα που περιέχονται στα λατρευτικά βιβλία της Εκκλησίας μας είναι δημιουργήματα υμνογράφων εμπνευσμένων από το Άγιο Πνεύμα. Οι ύμνοι που ψάλλονται στις ακολουθίες της Ορθόδοξης Εκκλησίας **εμβαθύνουν και εξηγούν τον θεολογικό πλούτο του Λόγου του Θεού. Η εκκλησιαστική μουσική είναι το ευαγγέλιο που ψάλλεται.**

Η **θεολογία** που εκφράζεται στην εκκλησιαστική υμνογραφία είναι από τις πλουσιότερες σε νόημα και ταυτόχρονα διαφωτιστική για τους πιστούς και την Εκκλησία μας.

Οι λειτουργικοί ύμνοι ψάλλονταν στην επικράτεια της χώρας μας από την αρχή του Χριστιανισμού και διδάσκονταν από μεγάλους δασκάλους και συνθέτες.

Δεν μπορούμε να παραβλέψουμε τους ψάλτες ή τους συνθέτες των λειτουργικών ύμνων της Εκκλησίας μας, που δεν ήταν απλοί συνθέτες ή ερμηνευτές, αλλά **αληθινοί δημιουργοί πολιτισμού και εθνικής γλώσσας**, όπως οι Filothei Sin Agăi Jipei, Macarie Ieromonahul, Anton Pann, Ștefanache Popescu, Ioan Popescu-Pasărea και άλλοι».

«Το αναμνηστικό έτος των εκκλησιαστικών ύμνων και ψαλμωδιών γίνεται λοιπόν αφορμή για να μνημονεύσουμε εκείνους που μόχθησαν με το έργο τους να συνθέσουν εκκλησιαστικά τραγούδια και να τα ερμηνεύσουν για την πρόοδό μας στη γνώση του Θεού.

Και το Τιμητικό Έτος Ποιμαντικής Ηλικιωμένων μας προτρέπει να πολλαπλασιάσουμε τις δραστηριότητές μας για να βοηθήσουμε τους παππούδες και τις γιαγιάδες, προσφέροντάς τους συγκεκριμένη υποστήριξη ως ένδειξη εκτίμησης και κοινωνίας μεταξύ των γενεών, μεταξύ νέων και γονέων ή μεταξύ εγγονών και παππούδων», κατέληξε.

Με πληροφορίες από Basilica (Iulian Dumitrascu)

Φωτογραφίες: Basilica.ro / Mircea Florescu